

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

EL COLIBRÍ

Il colibrí

Itàlia, 2022

Direcció: Francesca Archibugi

Guió: Francesca Archibugi,
Laura Paolucci, Francesco
Piccolo

Intèrprets: Pierfrancesco
Favino, Kasia Smutniak,
Bérénice Bejo, Nanni Moretti,
Laura Morante

Durada: 120 min

Gènere: drama romàntic

Idioma: italià

Data d'estrena: 26/05/2023

Una casa davant el mar

La directora italiana Francesca Archibugi (Roma, 1960) es va donar conèixer internacionalment en el Festival de Sant Sebastià l'any 1988 amb el film *Mignon vino a quedarse*.

Archibugi, que té una carrera com a actriu, directora i guionista, ha adaptat la premiada novel·la de Sandro Veronesi *El Colibrí* (editada en castellà per l'editorial Anagrama), i s'ha fet seva la història tot portant-la cap al seu terreny amb unes imatges extraordinàries, sobretot la casa vora el mar (fa pensar en alguns indrets de Calella de Palafrugell o Cadaqués), a més d'unes inèdites vistes de Roma i de Florència.

El film compta també amb una interpretació coral acurada i, sobretot, un maquillatge que fa envellir creïblement als personatges. Entre els actors, hi trobem un correcte Nanni Moretti, que torna a fer de psiquiatre com ho interpretava a *L'habitació del fill*. Un Moretti que cada dilluns el tenim en el Cinema Truffaut dins el cicle de la Filmoteca i del qual el setembre n'estrenarem l'esplèndida i sensible pel·lícula que ha presentat en el darrer Festival de Cannes.

El Colibrí, és el sobrenom, el mot, que li hi ha posat la seva mare al protagonista d'aquesta història perquè no creix, i aquest serà un motiu de discussió (entre molts que n'hi ha). Aquest malnom que li ha posat la mare serà utilitzat pels germans i amics.

La pel·lícula és, doncs, una passejada per la vida d'aquest noi anomenat Marco Correas, que de gran serà metge, es casarà i tindrà una filla i aquesta una altra filla, que serà la neta, la que donarà sentit a la seva vida, en els seus darrers anys.

En aquest recorregut per la vida del *Colibrí* hi ha l'amor (pur) d'aquella noieta que va conèixer un estiu en aquella casa a la vora del mar i viu amb ell cada dia de cada dia quan obre els ulls cada matí, i que apareixerà (físicament) en diferents moments de la seva vida. Una vida que hi haurà alegries i penes. Mors i amors. Suïcidis. Discussions i retrobaments. Mirades de tristesa i d'alegria. D'incomprensió. Una vida plena de contradiccions, de mentides i d'infidelitats.

En aquest film hi ha tot un recorregut de nostàlgia, on el protagonista busca records per a continuar endavant. La directora, per crear aquestes situacions, utilitza (sense abusar-ne) alguns "flashbacks" molt il·lustratius d'aquesta nostàlgia i records, on es mostren tota una vida, la vida mateixa, amb els seus fràgils moments, tot arribant a un clímax al final de la pel·lícula extraordinari, tendre i que et toca la sensibilitat d'una manera molt intensa i íntima.

Tots aquests moments, sentiments i il·lusions i malentesos queden reflectits en aquesta bonica casa davant el mar.

Guillem Terribas
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona